

Bonnen å marra

© Roger Karlén 2000 © Musik: Jesper Andersson 2000

En tidi'er môre ler bonnen fram marra'
te' nutrösk'te havver'n sum lassats på karra'
granne havver'n den skiner, vackert guler å finer
upp mot himmelens höjder, han neckar så nöjder
Så kati'er vøerl'n å skroderar'n för marra'

Sen hôppar'n på lasset sum hade'n vart onger
Han smackar på marra' för karra' va' tonger
Men ve' rasbranta si'a, ätter leabu li'a
marra' börja' å' pusta', sen tappa' ho lusta'
Ho' lessna' på bonnen sum skrôlar å sjonger

Väl kumna te branten ve' Allebergs äne
den krigsklädde rytta'n han ga' säk te' känne'
sömnir, bleker å däven, sto'n dar vefta mä' näven
velle'n nu på momangen, köpa havvern på vangen
å' röttar'n betarlte mä' gull'frå' sarl'ns inre

Han lassa' å' havver'n dä' ble' inget värre
han åkte te' stan sum en välbärgad herre
Nu han kände säk riker, finer harreman liker
uppspelt, kati'r å' vat'er, kalla'n sta'bora' ta'ter
Mä' pänga på fecka' ble'n uppspelter varre'

Han köppte en kjortel så liten å' tunner
han glömde att fru'a, mä' år'a bl'ett runn'er
Stiver kom han te'baker, snart ble'n töster å' schlaker
för istä'ert för pilsker, så ble' käringa ilsker
Den nyrike drömmen sum kjortel va tunner

Moralen ä' enkel um lättjänta' pänga;
en kärlekskrank bonne ble' börtkörd frå' sänga'
För när bergagull't glettrar, å' sum lättse'nnet ke'ttlar
ena gäckanne löcka, rätt ôt'en kan töcka'
för...i' lagår'n den nuköpte kjortel feck hänga'
å...dan ätter dä' hade ble'tt spåner å' pänga'